

روانشناسی تصویر ذهنی سايكوسينتریك، علم کنترل ذهن

ماکسول مالتز

ترجمه

مهدى قراجه داغى

انتشارات شبانگ

فهرست

۷		مقدمه
۱۱		پیشگفتار
۲۵	تصویر ذهنی	فصل اول
۴۲	مکانیزم موفقیت را در خود پیدا کنید	فصل دوم
۵۹	قوه‌ی تخیل : نخستین راهنمای مکانیزم موفقیت	فصل سوم
۸۰	بیدار شوید و دست از باورهای کاذب بشوید	فصل چهارم
۹۹	استفاده از قدرت تفکر منطقی	فصل پنجم
۱۱۶	در کمال آرامش مکانیزم موفقیت را به خدمت گیرید	فصل ششم
۱۳۵	می‌توانید به خوشبختی عادت کنید	فصل هفتم
۱۵۴	اجزای شخصیت «موفقیت‌جو»	فصل هشتم
	مکانیزم شکست :	فصل نهم
۱۷۴	چگونه می‌توانید از آن به سود خویش استفاده کنید	
۱۹۷	جراحات احساس را التیام بخشیم	فصل دهم
۲۱۹	شخصیت حقیقی خود را بروز دهید	فصل یازدهم
۲۴۱	آرامبخش‌های ذهنی	فصل دوازدهم
۲۶۰	بحran را به فرصت خلاقی مبدل کنید	فصل سیزدهم
۲۸۲	احساس برندۀ بودن	فصل چهاردهم
۳۰۵	عمر طولانی و لذت بیشتر	فصل پانزدهم

- فصل اول -

تصویر ذهنی

راه زندگی بهتر

طی ده سال گذشته زمینه‌های روانشناسی، روانپزشکی، پزشکی دستخوش تحولات بی‌سر و صدایی بوده است. به لطف تلاش‌های روانشناسان بالینی، روان‌پزشکان و جراحان زیبایی، یا آن‌طور که سابقاً می‌گفتند، جراحان پلاستیک، نظریه‌ها و مفاهیم جدیدی در رابطه با «خویش»^۱ مطرح شده است. روش‌های جدیدی به دست آمده که تغیرات قابل ملاحظه‌ای در زمینه‌های شخصیت، سلامت روانی، و حتی آن‌طور که از قرائین پیداست در توانایی‌ها و استعدادهای اولیه‌ی افراد به وجود آورده است. بسیاری از ناکام‌ها کامیاب شده‌اند، دانش آموزانی که نمرات مردودی می‌گرفتند ظرف چند روز آن‌هم بدون زحمت اضافی به شاگردان ممتاز مبدل گردیده‌اند. شخصیت‌های خجالتی گوشه‌گیر، آدم‌های شاد و معاشرتی شده‌اند. تی‌اف‌جیمز^۲ در مقاله‌ای که در ژانویه‌ی ۱۹۵۹ در مجله کازموپولیتن

1 . Self

2 . T.F.James

این تصویر ذهنی در اثر دو اکشاف مهم کلید طلایی زندگی بهتر می‌شود:
۱. همه‌ی اعمال، احساسات، رفتار، و حتی توانایی‌هایمان براساس این تصویر ذهنی حالت می‌گیرد.

به عبارت ساده، شما با توجه به تصوری که از خویش دارید عمل می‌کنید. نه تنها چنین است بلکه حتی اگر هم بخواهید، و هر قدر هم که آگاهانه سعی کنید، عمل‌نمی توانید کار دیگری بکنید. شخصیت شکست طلب، بدون توجه به عزم راسخ و نیروی اراده قوی، حتی اگر بخت هم با او یار باشد راهی برای شکست پیدا می‌کند. کسی که خود را قربانی بی‌عدالتی می‌داند. کسی که گمان می‌کند برای رنج بردن آفریده شده به هر دری می‌زند تا شرایطی را برای اثبات نقطه‌نظرش پیدا کند.

تصویر ذهنی، «مقدمه»، پایه یا بنیادی است که تمامی شخصیت، رفتار و حتی کیفیت شما براساس آن شکل می‌گیرد. براین اساس به نظر می‌رسد که تجربه‌های ما، تصاویر ذهنی ما را تأیید و تقویت می‌کند و بدین صورت دور بسته‌ای، چه خوب و چه بد، آغاز می‌شود.

برای مثال، شاگرد مدرسه‌ای که برای خود حساب مردودی باز کرده یا فکر می‌کند که استعداد ریاضی ندارد در پایان سال نمره‌ی خوبی هم نمی‌گیرد و بنابراین باورش به اثبات می‌رسد. دختر جوانی که خیال می‌کند مورد پستند قرار نمی‌گیرد، اما در واقع خود خواسته که با او چنین کنند، حالت محنت‌زده و کمر و بودنش، دلوپسی از این که مورد پستند واقع نمی‌شود و یا شاید خصوصیت ناخواسته نسبت به کسانی که فکر می‌کند می‌خواهند تحقیرش بکنند خواستگارانش را فراری می‌دهد. به همین شکل، یک فروشنده یا تاجر هم می‌بیند که درستی تصویر ذهنی اش در عمل به اثبات می‌رسد.

در نتیجه، به ندرت کسی پیدا می‌شود که گرفتاریش را در تصویر ذهنی خود، و یا در ارزیابی که از خویشتن دارد، جستجو کند. به

به چاپ رسید با توجه به نتایجی که توسط روانشناسان و پزشکان مختلف به دست آمده می‌نویسد:

درک روانشناسی «خویش» می‌تواند جای موفقیت و شکست، عشق و نفر، تلخ کامی و شادکامی را با هم عوض کند. با کشف «خویش حقیقی» می‌توان ازدواج متزلزلی را نجات داد، می‌توان به زندگی از هم پاشیده‌ای استحکام بخشدید و قربانیان «شکست شخصیت» را متحول کرد. به زیان دیگر هر وقت «خویش واقعی» را پیدا کردید تفاوت میان آزادی و اجبار را درک می‌کنید.

راز زندگی بهتر

کشف «تصویر ذهنی» مهم‌ترین کشف روانشناسی در قرن حاضر است. هر یک از ما دانسته و ندانسته، پیش طرح یا تصویری از ذهن خویش را یدک می‌کشیم. البته ممکن است از آن اطلاع زیادی نداشته باشیم و چه بسا که امکان درک آگاهانه‌ی آن هم وجود نداشته باشد. اما این تصویر ذهنی هست و با تمام جزئیاتش وجود دارد. تصویر ذهنی، همان تصویر است که از خویشتن داریم. براساس باورهایی که از خویش داریم ساخته شده است. اما بی‌آن‌که بدانیم اغلب این باورها در اثر تجارب گذشته، موفقیت‌ها و شکست‌هایی که داشته‌ایم، حقارت‌ها، پیروزی‌ها، و رفتاری که سایرین به خصوص در دوران کودکی با ما کرده‌اند شکل گرفته‌اند. از مجموعه‌ی این تجربه‌هاست که در ذهن خود یک «خویش» (یا یک تصویر از خویش) می‌سازیم. وقتی نقطه‌نظر یا باوری که از خویش داریم وارد این تصویر می‌شود، حداقل برای خود ما هم که شده، حالت حقیقت پیدا می‌کند. در درستی اش تردید نمی‌کنیم، آن را حقیقی می‌پنداشیم و با توجه به آن قدم برمی‌داریم.